

PERUSTUSLAKIVALIOKUNNAN MIETINTÖ 13/2002 vp

Hallituksen esitys laiksi valtioneuvostosta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 14 päivänä tammikuuta 2003 lähettänyt perustuslakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laiksi valtioneuvostosta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 270/2002 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti hallintovaliokunta on antanut asiasta lausunnon (HaVL 43/2002 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Seija Salo, valtioneuvoston kanslia
- valtioneuvoston oikeuskansleri Paavo Nikula
- lainsäädäntöneuvos Tuula Majuri, oikeusministeriö
- professori Mikael Hidén
- professori (emeritus) Antero Jyränki
- kansleri (emeritus) Jaakko Nousiainen
- ministeri Esko Rekola
- ent. suurlähettiläs, valtiosihteeri Antti Satuli
- professori Kaarlo Tuori
- professori Veli-Pekka Viljanen.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki valtioneuvostosta, joka sisältää keskeiset säännökset valtioneuvoston organisaatiosta, asioiden ratkaisemisesta sekä päätöksentekojärjestyksestä valtioneuvoston yleisistunnossa ja ministeriöissä.

Laissa vahvistetaan pääministerin asemaa. Ministeriöiden johtamisjärjestelmää ehdotetaan vahvistettavaksi siten, että ministerien tueksi voidaan tarvittaessa nimittää valtiosihteerejä. Valtiosihteerien tarve arvioidaan kunkin hallituksen muodostamisen yhteydessä. Valtiosihteeri toimii ministeriön johdossa kansliapäällikön

rinnalla. Ministerivaliokuntien asemaa vahvistetaan.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2003 eduskuntavaalien jälkeen nimitetyn uuden hallituksen aloittaessa toimintansa.

Esityksen säätämisyjärjestysperusteluissa todetaan ehdotettujen säännösten liittyvän pääosin perustuslain 5 lukuun, joka koskee tasavallan presidenttiä ja valtioneuvostoa. Hallitus ei ole nähnyt estettä lakiehdotusten käsittelemiselle tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

*Yleisperustelut**Yleisarvio*

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutoksin.

Perustuslakivaliokunta kiinnitti perustuslakiuudistuksen yhteydessä huomiota valtioneuvostolain kokonaisuudistuksen tarpeeseen (PeVM 10/1998 vp, s. 19—20), ja uudisti huomautuksen valtioneuvostolain osittaisuudistuksen käsitelyssä (PeVM 12/1999 vp, s. 3/II).

Poliittiset valtiosihteerit

Ehdotus. Esityksessä ehdotetaan ministeriöiden johtamisjärjestelmän vahvistamista siten, että ministerien tueksi voidaan tarvittaessa nimittää valtiosihteerejä. Eduskunta hyväksyi perustuslakiuudistuksen yhteydessä lausuman tarpeesta selvittää ministeriöiden johtamisjärjestelmän vahvistamista (EV 262/1998 vp).

Tarkoitus on, että valtiosihteerien tarve arvioidaan kunkin valtioneuvoston muodostamisen yhteydessä ja että valtiosihteerejä ei ole välttämätöntä nimittää kaikkiin ministeriöihin ja jokaiselle ministerille. Valtiosihteeri toimii ministerin lähimpänä apuna poliittiseen ohjaukseen ja asioiden valmisteluun liittyvissä tehtävissä. Ministeri kantaa poliittisen vastuun valtiosihteerin toiminnasta.

Ministeri voi määrätä valtiosihteerin toimimaan sijaisenaan asioiden valmisteluun liittyvissä tehtävissä, ja valtiosihteeri voi siten edustaa ministeriä tilaisuuksissa, jotka eivät edellytä ministerin henkilökohtaista osallistumista. Valtiosihteeri voi osallistua ministerin sijaisena asioita valmisteleviin ministerityöryhmiin ja -valiokuntiin lakisääteisiä ministerivaliokuntia lukuun ottamatta. Sen sijaan valtioneuvoston istunnossa, tasavallan presidentin esittelyssä ja eduskunnan täysistunnossa valtiosihteeri ei voi toimia ministerin sijaisena. Eduskunnan valio-

kunnissa valtiosihteeri voi esiintyä, jollei valiokunta halua kuulla nimenomaan ministeriä. Valtiosihteeri voi edustaa ministeriä myös erilaisissa kansainvälisissä kokouksissa ja tapaamisissa. Tämä koskee myös Euroopan unioniin liittyvää toimintaa ja yhteydenpitoa, joka ei edellytä ministerin henkilökohtaista osallistumista. Valtiosihteeri voi tarvittaessa osallistua ministerin sijaisena myös EU:n ministerineuvoston varsinaisiin kokouksiin. Nyt sijaisena toimii pysyvä edustaja.

Valtiosihteerin nimittää valtioneuvosto asianomaisen ministerin valinnan mukaisesti. Virka täytetään sitä haettavaksi julistamatta tai sen avoimena olemisesta ilmoittamatta. Valtiosihteeri on kansliapäällikön rinnalla ministeriön ylintä virkamiesjohtoa. Kansliapäällikkö ei ole alisteisessa asemassa valtiosihteerin nähden. Valtiosihteeri on virkamiehenä virkavastuussa kuten muutkin virkamiehet ja asioiden esittelijänä esittelijän vastuussa. Hänen asemansa on sidottu poliittisesti ministeriin ja tämän eduskunnassa nauttimaan luottamukseen.

Arviointi. Valiokunnan käsityksen mukaan valtiosihteerin tavanomainen virkamiesasema soveltuu huonosti esityksessä ajateltuihin menettelytapoihin, jotka korostavat järjestelmän kantavan tausta-ajatuksen mukaisesti ministerin luottamuksen keskeistä merkitystä. Valtiosihteerille kaavaillun virkamiesaseman taustalla lieenee pyrkimys luoda edellytykset antaa valtiosihteerille myös sellaisia tehtäviä, joita voidaan pitää julkisen vallan käyttämisenä. Valtiosihteerillä on perustelujen mukaan oikeus pidättää päätettäväkseen asia, jonka hänen alaisensa saisi muutoin ratkaista. Ohjesääntöluonnoksen 37 §:n 2 momentista selviää, että valtiosihteeri voi lisäksi pidättää kansliapäällikön ratkaistavaksi kuuluvan asian ministerin ratkaistavaksi. Luonnoksen 44 §:n mukaan valtiosihteeri käsittelee ne asiat, jotka ministeri hänelle antaa. Sanonta viittaa ministerin mahdollisuuteen perustaa valtiosihteerille muodollista päätösvaltaa joissakin asioissa. Valtiosihteerillä olisi myös oikeus esi-

tellä asioita ministeriössä ja valtioneuvostossa. Valiokunta pitää tällaisten asetuksentasoisten säännösten antamista lakiehdotuksen 6 §:n valossa jatkoselvityksiä vaativana. Valtiosihteerin asema ministeriön organisaatiossa kaipaakaan vielä selvitystä. Erityisen ongelmalliselta vaikuttaa valtiosihteerin muodollinen esimiesasema kansliapäällikön aseman kannalta ministeriön virkamiesjohtajana. Edellä esitettyjen seikkojen johdosta valiokunta ei puolla valtiosihteerijärjestelmän toteuttamista esityksen pohjalta. Tarve vahvistaa ministeriöiden poliittista johtamista ei kuitenkaan ole vähentynyt perustuslain säätämisen ajoista. Asiaa ei ole omiaan helpottamaan se jossain määrin hallitsemattomasti muodostunut tilanne, jossa ministereiden valtion talousarvion mukaisten 27 erityisavustajan lisäksi parilla ministerillä on yksi tai kaksi muuta avustajaa ja eri ministeriöissä on varsinkin neuvottelevan virkamiehen virkanimikkeellä ministerien poliittisina avustajina tosiasiallisesti pidettäviä henkilöitä.

Muita seikkoja

Pääministerin asema. Perustuslakivaliokunta katsoi perustuslakiuudistuksen yhteydessä, että uudistettaessa alemmanasteisia säädöksiä pääministerin tehtävistä tulisi harkita pääministerin aseman yleistä vahvistamista perustuslain 66 §:n rajoissa (PeVM 10/1998 vp, s. 22/I). Esimerkkinä mainittiin, että pääministeri voisi määrätä, milloin ministeriöiden välistä toimivaltaristiriitaa tai valtioneuvoston työtä muutoin koskeva asia on esiteltävä yleisistunnossa ja minkä ministerin esittelystä. Lakiehdotuksen 22 §:n 2 momentti on tältä kannalta asianmukainen. Pääministerin aseman muita korostuksia ovat 3 §:n 2 ja 3 momentin uudet säännökset.

Ministerin tehtävään liittyvät palvelussuhdeasiat. Ministerin palkkiosta säädetään valtioneuvoston jäsenten palkkiosta annetussa laissa. Muista ministerin tehtävään liittyvistä palvelussuhdekysymyksistä, kuten vuosilomasta ei ole laintasoisia säännöksiä. Niitä ei sisälly myöskään käsiteltävänä olevaan lakiehdotukseen, mikä onkin lakisysteemaattisesti perusteltua.

Ei ole periaatteellisesti eikä ennen kaikkea perustuslain 80 §:n 1 momentin säännösten näkökulmasta asianmukaista, että valtioneuvoston jäsenet jäävät täysin lainsäädännön ulkopuolelle tällaisissa kysymyksissä. Hallituksen piirissä on valiokunnan käsityksen mukaan aiheellista selvittää ministerin tehtäviin liittyvien palvelussuhdeasiain sääntelytarvetta.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. lakiehdotus

1 §. Valtioneuvoston organisaatio. Pykälässä luetellaan valtioneuvoston ministeriöt. Perustuslain 68 §:n 3 momentin mukaan ministeriöiden enimmäismäärästä ja niiden yleisen muodostamisen perusteista säädetään lailla. Esityksessä on valiokunnan mielestä omaksuttu asianmukainen tapa täyttää perustuslain asettamat vaatimukset. Ehdotus merkitsee, että muun muassa uuden ministeriön perustamiseen tarvitaan valtioneuvostosta annetun lain muuttamista. Tämä on sopusoinnussa eduskunnan perustuslakiuudistuksen yhteydessä ilmaiseman kannan kanssa.

6 §. Valtiosihteerin. Yleisperusteluissa mainituista syistä valiokunta on muuttanut pykälää niin, ettei se mahdollista yleistä valtiosihteerijärjestelmää. Nykyisenlainen pääministeriä avustavan valtiosihteerin käyttö on kuitenkin edelleen perusteltua, joten valiokunta on sisällyttänyt tästä säännökset pykälään.

8 §. Toimialajako kansainvälisissä asioissa. Pykälän 1 momentissa osoitetaan lähtökohtaisesti tyhjentävästi ministeriöiden välinen toimialajako kansainvälisissä asioissa. Lähtökohtaa muokkaavat 2 ja 3 momentin säännökset. Valiokunta on kiinnittänyt huomiota siihen, että 1 momentti määrittelee myös ulkoasiainministeriön toimivaltaa kansainvälisissä asioissa. Tästä syystä on 2 momentista valiokunnan mielestä asianmukaista näkyä, että se on laajennus ulkoasiainministeriön 1 momentin mukaiseen toimivaltaan. Valiokunta on muuttanut momenttia.

Pykälän 3 momentin viittauksessa on aiheettomasti toistonomainen tarkentava määre, jonka valiokunta on poistanut.

9 §. *Toimialajako Euroopan unionissa päätettävissä asioissa.* Pykälän 2 momenttiin on sisällytetty 1 momentti huomioon ottaen aiheettomasti 8 §:n 3 momentin kaltainen tarkennus, jonka valiokunta on poistanut.

12 §. *Valtioneuvoston päätöksenteko.* Pykälän 2 momentin viimeisen virkkeen informatiivisena tarkoituksena on osoittaa yleisesti, että momentin alkuosan sääntöjen lisäksi yleisistunnon toimivaltaisuudesta voidaan säätää virkkeessä mainituilla säädöksillä. Valiokunta on täydentänyt virkettä näin.

13 §. *Nimitysvalta.* Ehdotuksessa on omaksuttu erikoinen rakennelma, jossa valtioneuvostolle kuuluvan ministeriön virkoihin nimittämisen valan jakautumisesta yleisistunnon ja ministeriön kesken säädetään 1 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella, kun taas muualla laissa tai asetuksessa valtioneuvostolle säädetyt virkaniimitykset kuuluvat suoraan 2 momentin perusteella yleisistunnossa ratkaistaviksi. Ministeriön ylimpien virkojen asiallinen merkitys puoltaa sitä, että myös niitä koskevasta yleisistunnon toimivallasta säädetään tässä laissa. Asian arvioimiseen on valiokunnan käsityksen mukaan syytä palata jatkossa.

Valiokunta on muuttanut pykälää sanonnallisesti.

16 §. *Ratkaisuvallan pidättäminen ministeriössä.* Pykälän 2 momentti sääntelee sanamuotonsa mukaan tilanteita, joissa asia on säädetty ministeriön virkamiehen päätettäväksi. Valiokunta on muuttanut sanontaa sääntelyn tarkoitusta vastaavaksi.

17 §. *Päätöksentekojärjestys valtioneuvoston yleisistunnossa.* Pykälän 1 momentin mukaan pääministeri voi antaa yleisiä määräyksiä virkamiesten saapuvillaolosta istunnossa. Määräykset voivat koskea läsnäoloa sekä valtioneuvoston yleisistunnossa että esiteltäessä asioita tasa-

vallan presidentille. Valiokunta on siirtänyt säännöksen esittelyitä koskevaan 22 §:ään, johon se kuuluu systemaattisesti paremmin. Säännöstä on samalla muutettu sanonnallisesti.

Pykälän 2 momentin perusteella valtioneuvoston yleisistunnossa on käytössä, kuten nykyisinkin, monijäsenisessä tuomioistuimessa noudatettava äänestysmenettely. Se tarkoittaa, että ratkaisu tehdään kaikista asiassa tehdyistä ehdotuksista, ilman kannatusta jääneistäkin, yhdessä äänestyksessä ja että ministeri ei saa kieltäytyä ottamasta asiaan kantaa. Tällainen äänestysmenettely ei ole valiokunnan mielestä ilman muuta sopiva monijäsenisen poliittisen toimielimen toiminnassa. Valiokunta puoltaa voimakkaasti asian selvittämistä.

22 §. *Esittelyt.* Valiokunta on täsmentänyt 3 momentin sanontaa tarkoituksessa selventää, että kysymys on yleisten esittelyajankohtien sopimisesta tasavallan presidentin kanslian kanssa eikä siitä, että sopiminen ulottuisi myös yksittäisen asian esittelemiseen. Pykälän 4 momentiksi on siirretty säännös 17 §:n 1 momentista.

24 §. *Ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevän ministerivaliokunnan ja tasavallan presidentin yhteinen kokous.* Valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen ministerivaliokunnan ja tasavallan presidentin yhteinen kokous pidetään pykälän sanamuodon mukaan "asioiden valmistelua varten". Tämä on kiistatonta valtioneuvoston muodollisen päätöksenteon näkökulmasta jo 23 §:n perusteella. Sama koskee tasavallan presidentin muodollista päätöksentekoa. Esityksen perusteluissa todetaan aivan oikein, että ministerivaliokunnan yhteisillä kokouksilla on keskeinen asema valtioneuvoston ja tasavallan presidentin yhteistyössä Euroopan unionin yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevista asioista ja että tämä ministerivaliokunta on tärkeä toimielin perustuslain 93 §:n 1 momentissa tarkoitetun tasavallan presidentin ja valtioneuvoston yhteistoiminnan kannalta. Näiden seikkojen takia valiokunta pitää valmisteluun viitattavaa ehdotuksen sanontaa harhaanjohtavana ja on poistanut sen.

28 §. *Voimaantulo.* Tämän lain niin kuin liitelakienkin voimaantulosta ehdotetaan säädettäväksi asetuksella. Tällainen menettely tulee perustuslain 79 §:n 3 momentin nojalla kysymykseen ainoastaan erityisestä syystä. Tästä mainitaan perustuslain esitöissä (HE 1/1998 vp, s. 130/II) esimerkkinä tilanne, jossa suuren lainsäädäntökokonaisuuden eri osien on tultava voimaan samana ajankohtana eikä sitä ole lakia säädettäessä tarkoituksenmukaista tai mahdollista vielä vahvistaa.

Esityksessä on valiokunnan saaman selvityksen mukaan kysymys ensi sijassa siitä, että 5 §:n 2 momentin uutta erityissäännöstä ministerin sijaisesta ministerivaliokunnassa ei ole syytä saat-
taa sovellettavaksi kesken nykyisen hallituksen toimikauden. Tällainen syy ei perustele lain voimaantuloajankohdan jättämistä säänneltäväksi asetuksella. Valiokunta on muuttanut voimaantulosäännöksen tavanomaiseksi ja lisännyt siihen erityissäännöksen, jonka mukaan koko 5 §:ää sovelletaan siitä päivästä alkaen, jolloin valtioneuvosto on ensimmäisen kerran nimitetty lain voimaantulon jälkeen.

2. lakiehdotus

5 §. Voimassa olevan pykälän muuttamiseen ei ole tarvetta, koska valiokunta on muuttanut 1. lakiehdotuksen 6 §:ää. Siksi pykälä on poistettu lakiehdotuksesta.

7 §. Pykälän 2 kohdasta on poistettu maininta ministeriön valtiosihteeristä.

26 §. Johdantolauseen jo nykyisin voimassa olevan sanamuodon mukaan pykälässä tarkoitettut virkamiehet voidaan irtisanoa, "kun siihen on syytä". Valiokunta on aiemmin perustuslain 18 §:n 3 momentin johdosta katsonut, ettei ilmaisu "milloin siihen on perusteltu syy" ole yleisesti ottaen tämän perustuslainkohdan kannalta riittävä sääntely, koska siinä ei kuvata erottamisen perusteena kysymykseen tulevia syitä (PeVL 30/1996 vp, s. 2). Valiokunta on toisaalta pitänyt perustuslain kanssa sopuinnassa olevana

sitä, että koeajaksi annettu määräys voidaan peruuttaa, jos asianomainen "osoittautuu virkaan sopimattomaksi" (PeVL 22/1997 vp, s. 2). Viimeksi näillä valtiopäivillä valiokunta on todennut valtiosääntöoikeudellisesti ongelmattomaksi kunnallisen viranhaltijan irtisanomisperusteen, jonka mukaan viranhaltijasta johtuvasta syystä ei saa irtisanoa, ellei tämä "syy ole asiallinen ja painava" (PeVL 64/2002 vp, s. 4). Sama asia on ilmaistu valtion virkamieslain 25 §:n 2 momentin yleissäännöksessä siten, että irtisanoa ei saa, ellei "syy ole erityisen painava".

Valiokunnan käsityksen mukaan 26 §:ssä tarkoitettujen virkamiesten irtisanomisperusteiden arvioinnissa perustuslain kannalta on pantava painoa kyseisten virkojen erityisluonteelle. Se puoltaa vahvasti sitä, että niissä sovellettavat irtisanomisperusteet ovat väljemmät kuin muissa viroissa. Valiokunta pitääkin riittävänä perustuslain edellyttämän vaatimuksen kannalta irtisanomisperusteen perustumisesta lakiin, että irtisanomisperuste muotoillaan seuraavasti: "kun siihen on viran luonne huomioon ottaen hyväksyttävä ja perusteltu syy." Valiokunta on muuttanut pykälää tällä tavalla.

Pykälän 3 kohdassa on asianmukaista noudattaa samaa järjestystä kuin 7 §:n 1 momentin 2 kohdassa. Valiokunta on muuttanut kohtaa tällä tavoin.

Voimaantulosäännös. Valiokunta on muuttanut säännöksen tavanomaiseksi.

3. lakiehdotus

Voimaantulosäännös. Valiokunta on muuttanut säännöksen tavanomaiseksi.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella perustuslakivaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset).

*Valiokunnan muutosehdotukset***1.****Laki
valtioneuvostosta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Valtioneuvoston organisaatio ja toimialajako

1—5 §
(Kuten HE)

6 §

Valtiosihteeri

Pääministeriä avustamaan voidaan nimittää *pääministerin* toimikaudeksi valtiosihteeri. *Pääministeri* voi määrätä valtiosihteerin toimimaan sijaisenaan asioiden valmisteluun liittyvissä tehtävissä.

7 §
(Kuten HE)

8 §

Toimialajako kansainvälisissä asioissa

(1 mom. kuten HE)

Ulkoasiainministeriö käsittelee *lisäksi* merkittäviä ulko- ja turvallisuuspoliittisia näkökohtia sisältävän valtiosopimuksen ja muun kansainvälisen velvoitteen. Euroopan unionin perussopimusten muuttamista koskevat asiat ulkoasiainministeriö käsittelee yhdessä valtioneuvoston kanslian kanssa.

Ulkoasiainministeriö avustaa 1 momentissa tarkoitettujen (*poist.*) kansainvälisten asioiden yhteensovittamisessa. Valtioneuvoston kanslia kuitenkin yhteensovittaa Euroopan unionin perussopimusten muuttamista koskevat asiat sekä Euroopan unionissa käsiteltäviä valtiosopimuk-

sia ja muita kansainvälisiä velvoitteita koskevat asiat siten kuin 9 §:n 2 momentissa säädetään.

9 §

Toimialajako Euroopan unionissa päätettävissä asioissa

(1 mom. kuten HE)

Valtioneuvoston kanslia yhteensovittaa (*poist.*) Euroopan unionissa päätettävien asioiden valmistelun ja käsittelyn, jollei valtioneuvoston asetuksella jonkin asiaryhmän osalta toisin säädetä.

10 ja 11 §
(Kuten HE)

2 luku

Asioiden ratkaiseminen valtioneuvostossa

12 §

Valtioneuvoston päätöksenteko

(1 mom. kuten HE)

Yleisistunnossa ratkaistaan tasavallan presidentille tehtävät ratkaisuehdotukset, valtioneuvoston asetukset sekä eduskunnalle annettavat valtioneuvoston tiedonannot, selonteot ja kirjel-mät samoin kuin sellaiset Euroopan unionissa käsiteltävät asiat ja muut asiat, joiden yhteiskuntapoliittinen tai taloudellinen merkitys sitä edellyttää. Yleisistunnossa ratkaistavista asioista säädetään *lisäksi* perustuslaissa, laissa tai valtioneuvoston asetuksella.

(3 mom. kuten HE)

13 §

Nimitysvalta

Valtioneuvosto nimittää niihin ministeriön virkoihin, joihin nimittämistä ei (*poist.*) perustuslaissa tai muussa laissa *säädety* tasavallan presidentin tehtäväksi. Nimitysvallan jaosta valtioneuvoston yleisistunnon ja ministeriön välillä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Jos *virkaan nimittäminen* tai (*poist.*) siirtäminen *taikka* tehtävään määrääminen *säädetään* muualla laissa tai asetuksessa valtioneuvoston ratkaistavaksi, asia ratkaistaan valtioneuvoston yleisistunnossa.

14 ja 15 §
(Kuten HE)

16 §

Ratkaisuvaltan pidättäminen ministeriössä

(1 mom. kuten HE)

Jos virkamies katsoo, että hänen päätettäväkseen *kuuluva* asia on yksittäistapauksessa yhteiskunnallisesti tai taloudellisesti merkittävä, on asia ennen sen ratkaisemista saatettava ministerin tietoon.

(3 mom. kuten HE)

3 luku

Päätöksentekojärjestys

17 §

Päätöksentekojärjestys valtioneuvoston yleisistunnossa

Valtioneuvoston yleisistunto ratkaisee asiat valtioneuvoston esittelijän esittelystä. (*Poist.*)
(2 ja 3 mom. kuten HE)

18—21 §
(Kuten HE)

22 §

Esittelyt

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Valtioneuvoston kanslia vahvistaa yhteistoiminnassa tasavallan presidentin kanslian kanssa ajankohdat, jolloin *asioita* esitellään valtioneuvostossa tasavallan presidentille.

Pääministeri voi antaa yleisiä määräyksiä virkamiesten saapuvillaolosta valtioneuvoston yleisistunnossa ja esiteltäessä asioita tasavallan presidentille. (Uusi)

23 §
(Kuten HE)

24 §

Ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevän ministerivaliokunnan ja tasavallan presidentin yhteinen kokous

Ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä ministerivaliokunta voi kokoontua (*poist.*) yhdessä tasavallan presidentin kanssa.

25 ja 26 §
(Kuten HE)

4 luku

Erinäisiä säännöksiä

27 §
(Kuten HE)

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan *päivänä* kuuta 20 .
Sen 5 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta siitä päivästä alkaen, jona valtioneuvosto on nimitetty ensimmäisen kerran lain voimaantulon jälkeen.
(2 ja 3 mom. kuten HE)

2.

Laki**valtion virkamieslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) (*poist.*) 7 §:n 1 momentin 2 kohta ja 26 §, sellaisina kuin *ne* ovat, 7 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 281/2000 ja 26 § laissa 480/1999, sekä

lisätään lakiin uusi 26 a § seuraavasti:

5 §
(*Poist.*)

7 §

Seuraaviin virkoihin voidaan nimittää vain Suomen kansalainen:

— — — — —
2) (*poist.*) valtiosihteerin, valtiosihteerin kansliapäällikkönä, kansliapäällikön, osastopäällikön ja toimistopäällikön virka sekä sitä vastaava tai ylempi virka;
— — — — —

26 §

Sen lisäksi, mitä 25 §:n 2 momentissa säädetään irtisanomisen perusteista, voidaan seuravat virkamiehet irtisanoa, kun siihen on *viran*

luonne huomioon ottaen hyväksyttävä ja perusteltu syy:

(1 ja 2 kohta kuten HE)

3) (*poist.*) valtiosihteeri, *valtiosihteeri kansliapäällikkönä*, kansliapäällikkö, alivaltiosihteeri ja osastopäällikkö sekä näitä virka-asemaltaan vastaavat ministeriön virkamiehet, siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään;

(4 ja 5 kohta kuten HE)

26 a §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös

Tämä laki tulee voimaan *päivänä* kuuta 20 .

3.

Laki

ulkoasiainhallintolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun ulkoasiainhallintolain (204/2000) 15, 16 § sekä
29 § seuraavasti:

15, 16 ja 29 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
Tämä laki tulee voimaan *päivänä kuuta 20* .

Helsingissä 11 päivänä helmikuuta 2003

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Paula Kokkonen /kok
jäs. Tuija Brax /vihr
Klaus Hellberg /sd (osittain)
Esko Helle /vas
Gunnar Jansson /r
Jouko Jääskeläinen /kd
Saara Karhu /sd
Marjukka Karttunen /kok

Jouni Lehtimäki /kok
Johannes Leppänen /kesk
Pekka Nousiainen /kesk
Heli Paasio /sd
Osmo Puhakka /kesk
Pekka Ravi /kok (osittain)
Markku Rossi /kesk
Ilkka Taipale /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jarmo Vuorinen.

PeVM 13/2002 vp — HE 270/2002 vp